तीर्थेषु सर्वक्रतुषु दीक्षितः। चीर्णसर्वव्रतः सोऽपि यस्तु गङ्गां निषेवते। तपांसि तेन तप्तानि सर्वदानप्रदः स च। स प्राप्तयोगनियमो यस्तु गङ्गां निषेवते। सर्ववर्णाश्रमिभ्यश्च वेदविद्भ्यश्च वै तथा, शास्त्रार्थपारगेभ्यश्च गङ्गास्नायी विशिष्यते। मनोवाक्कायजैर्दोषैर्दुष्टो बहुविधैरपि। वीक्ष्य गङ्गां भवेत् पूतः पुरुषो नात्र संशयः। कृते सर्वाणि तीर्थानि त्रेतायां पुष्करं परम्। द्वापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गङ्गैव केवलम्। ध्यानं कृते मोक्षहेतुस्त्रेतायां तच्च वै तपः। द्वापरं तद्द्वयं यज्ञः कलौ गङ्गैव केवलम्। पूर्वजन्मान्तराभ्यासवासनावशतो हरे!। गङ्गातीरे निवासः स्यान्मदनुग्रहतः परम्। यो देहपातनाद्यावद्गङ्गातीरं न मुञ्चति। स हि वेदान्तविद्योगी ब्रह्मचर्यव्रती सदा। कलौ कलुषचित्तानां पापद्रव्यरतात्मनाम्। विधिहीनक्रियाणाञ्च गतिर्गङ्गां विना नहि। अलक्ष्मीः कालकर्णी च दुःस्वप्नो दुर्विचिन्तितम्। गङ्गागङ्गेति जपनात्तानि नोपविशन्ति हि। गङ्गा हि सर्वभूतानामिहामुत्र फलप्रदा। भावानुरूपतो विष्णो! सदा सर्वजगद्धिता। यज्ञदानतपोयोगजपाः सनियमा यमाः। गङ्गासेवासहस्रांशं न लभन्ते कलौ हरे!। किमष्टाङ्गेन योगेन किं तपोभिः किमध्वरैः। वासएव हि गङ्गायां ब्रह्मज्ञानस्य कारणम्। अपि दूरस्थितस्यापि गङ्गामाहात्म्यवेदिनः। अयोगस्यापि गोविन्द!। भक्त्या गङ्गा प्रसीदति। श्रद्धा धर्मः परः सूक्ष्मः श्रद्धा ज्ञानं परन्तपः। श्रद्धा स्वर्गश्च मोक्षश्च श्रद्धया सा प्रसीदति। अज्ञानरागलोभाद्यैः पुंसां संमूढचेतसाम्। श्रद्धा न जायते धर्मे गङ्गायाञ्च विशेषतः। बहिःस्थितं जलं यद्वन्नारिकेलान्तरस्थितम्। तथा ब्रह्माण्डबाह्यस्थं परं ब्रह्माम्बु जाह्नवम्। गङ्गालाभात् परो लाभः क्वचिदन्यो न विद्यते। तस्माद्गङ्गामुपासीत गङ्गैव परमः पुमान्। शक्तस्य पण्डितस्यापि गुणिनो दानशालिनः। गङ्गास्नानविहीनस्य हरे! जन्मनिरर्थकम्। वृथा कुलं वृथा विद्या वृथा यज्ञो वृथा तपः। वृथा दानानि तस्येह गङ्गाभक्तो न यो भवेत्। गुणवत्पात्रपूजायां न स्याद्वै तादृशं फलम्। यथा गङ्गाजले स्नातः पूजने विधिना फलम्। मम तेजोऽग्निगर्भेयं मम वीर्य्यातिसम्भृता। दाहिका सर्वदोषाणां सर्वपापविनाशिनी। स्मरणादेव गङ्गायाः पापसङ्घातपञ्जरम्। शतधा भेदमायाति गिरिर्वज्रहतो यथा। गङ्गां गच्छति यस्त्वेको यस्तं भक्त्यानुमोदयेत्। तयोस्तुल्यं फलं प्राहुर्भक्तिरेवात्र कारणम्। गच्छंस्तिष्ठन् स्वपन् भुञ्जन् ध्यायन् जाग्रत् श्वसन् वदन्। यः स्मरेत् सततं गङ्गां स हि मुच्येत बन्धनात्। पितॄनुद्दिश्य यो भक्त्या पायसं मधुसंयुतम्। गुडसर्पिस्तिलैः सार्द्धं गङ्गाम्भसि विनिःक्षिपेत्। तृप्ता भवन्ति पितरस्तस्य वर्षशतं हरे!। यच्छन्ति विविधान् कामान् भूरिभूतान् पितामहाः। लिङ्गेशे पूजिते सर्वमर्चितं स्याज्जगद्यथा। गङ्गास्नानेन लभते सर्वतीर्थफलं तथा। गङ्गायान्तु नरः स्नात्वा यो लिङ्गं नित्यमर्च्चति। एकेन जन्मना मुक्तिं परां प्राप्नोति स ध्रुवम्। अग्निहोत्राणि यज्ञाश्च तथा दानतपांसि च। गङ्गायां लिङ्गपूजायाः कोट्यंशेनापि नो समाः। गङ्गां गन्तुं विनिश्चित्य कृत्वा श्राद्धादिकं गृहे। स्थितस्य सम्यक् सङ्कल्पात् तस्यानन्दन्ति पूर्वजाः। पापानि च रुदन्त्याशु हा क्व यास्याम इत्यलम्। लोभमोहादिभिः सार्द्धं मन्त्रयन्ति पुनः पुनः। यथा गङ्गां न यात्येष तथा विघ्नं प्रकुर्महे। गङ्गां गतो यदा चैव न उच्छित्तिं विधास्यति। गृहाद्गङ्गावगाहार्थं गच्छतस्तु पदे पदे। निराशानि व्रजन्त्येव पापान्यस्य शरीरतः। पूर्वजन्मकृतैः पुण्यैस्त्यक्त्वा लोभादिकं हरे!। व्युदस्य सर्वविघ्नानान् गङ्गां प्राप्नोति पुण्यवान्। अनुषङ्गेण शुल्केन वाणिज्येनापि सेवया। कामासक्तोऽपि वा मर्त्यो गङ्गास्नायी दिवं व्रजेत्। अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहनोऽपि यथा दहेत्। अनिच्छयापि संस्नाता गङ्गा पापं तथा दहेत्। तावद्भ्रमति संसारे यावद्गङ्गां न सेवते। संसेव्य गङ्गां नो जन्तुर्भवक्लेशं प्रपश्यति। यो गङ्गाम्भसि संस्नातो भक्त्या संत्यक्तसंशयः। मनुष्यचर्मणा नद्धः स देवो नात्र संशयः। गङ्गास्नानार्थमुद्युक्तो मध्ये मार्गं मृतो यदि। गङ्गास्नानफलं सोऽपि तदाप्नोति न संशयः। महात्म्यं ये च गङ्गायाः शृण्वन्ति च पठन्ति च। तेऽप्यशेषैर्महापापैर्मुच्यते नात्र संशयः। दुर्बुद्धयो दुराचारा हैतुका बहुसंशयाः। पश्यन्ति मोहिता विष्णो! गङ्गामन्यां नदीमिव। जन्मान्तरकृतैर्दानैस्तपोभिर्नियमैर्व्रतैः। इह जन्मनि गङ्गायां नृणां भक्तिः प्रजायते। गङ्गाभक्तिमतामर्थे महेन्द्रादिपुरेषु च। हर्म्याणि रम्यभोगाणि निर्मितानि स्वयम्भुवा। सिद्धयः सिद्धलिङ्गानि स्पर्शलिङ्गान्यनेकशः। प्रासादा रत्न-